

søgninger vedrørende ansøgere af en bestemt nationalitet i åbenbart grundløs-proceduren. Det forudsættes i den forbindelse, at der skal være færre lande i asyl-landegruppen, end der er i den eksisterende gruppe 1, hvilket skal ses i sammenhæng med, at der ikke i dag ved placeringen af et land i gruppe 1 er taget hensyn til muligheden for udsendelse til det pågældende land, og at dette hensyn fremover skal indgå med stor vægt ved vurderingen af, om et land skal placeres i asyl-landegruppen.

Integrationsministeriet vil til brug for overvejelserne af, om et land skal placeres i asyl-landegruppen, anmode Udlændigestyrelsen om løbende at sende statistikker vedrørende udstedte visa i styrelsen fordelt på statsborgerskab til Udsendelsesforum, der på denne baggrund – sammenholdt med erfaringerne fra udsendelsesarbejdet – skal fremkomme med indstillinger om enkelte landes placering i asyl-landegruppen til Integrationsministeriet.

Integrationsministeriet vil endvidere anmode Udlændigestyrelsen om at foretage manuelle optællinger for visse udvalgte nationaliteter til belysning af antallet af udlændinge, der indgiver ansøgning om familiesammenføring efter at være indrejst på grundlag af et visum, således at disse oplysninger ligeledes kan indgå i Integrationsministeriets vurdering af placeringen af de enkelte lande i de nye landegrupper.

Integrationsministeriet vil herudover anmode Udlændigestyrelsen om at tage skridt til etablering af et mødeforum, der skal drøfte visumpraksis. Udover Udlændigestyrelsen – der skal varetage formandskabet – skal Udenrigsministeriet, Rigspolitiet og Københavns Politi deltage i mødeforummet, der skal foretage indrapportering til Integrationsministeriet til brug for ministeriets overvejelser om justering af visumpraksis. Som foreslået af arbejdsgruppen skal mødeforummet afholde møde én gang i kvartalet, og andre politikredse skal deltage i mødet én gang årligt. Herudover skal mødeforummet også kunne indkaldes ad hoc med kort varsel, hvis der skulle opstå behov herfor. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis der pludselig indrejser et større antal asylansøgere fra samme land, der gør det nødvendigt hurtigt at flytte det pågældende land til asyl-landegruppen.

Endelig vil hensynet til andre landes mulige reaktioner på indførelse af muligheden for at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse indgå i Integrationsministeriets vurdering af, om et land skal placeres i immigrationslandegruppen, jf. afsnit 2.3.

2.2. En ny vurdering af immigrationsrisikoen

Schengenkonventionen indeholder i artikel 5 nogle generelle indrejsebetingelser, som skal være opfyldt for, at udlændinge kan passere en ydre Schengen-grænse. Bl.a. fremgår det af Schengenkonventionens artikel 5, stk. 1, litra e, at en udlænding kan få tilladelse til at indrejse i og opholde sig på de kontraherende parters område i indtil tre måneder, hvis udlændingen ikke udgør en trussel for en af de kontraherende parters offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Det fremgår af ”De fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer for de kontraherende parter i Schengenkonventionen” kap. V, at man ved behandlingen af visumansøgninger skal være opmærksom på de kontraherende parters sikkerhed, bekæmpelsen af ulovlig indvandring samt andre aspekter af de internationale forbindelser. For så vidt angår vurderingen af indvandringsrisikoen, fremgår det, at det ved gennemgangen af en visumansøgning skal fastslås, om ansøgeren har til hensigt at indrejse til medlemsstaternes område ved hjælp af et visum, som er udstedt med henblik på turisme, forretningsbesøg, studier, erhvervsaktivitet, familiebesøg, for at bosætte sig dér, og at opmærksomheden især skal rettes mod ”personer i særlige risikokategorier”, dvs. arbejdsløse, personer, som ikke har fast indtægt, osv.

Efter praksis gives der således i overensstemmelse med Schengenreglerne afslag til alle visumansøgere – uanset formålet med besøget i Danmark og hvilket land visumansøgeren kommer fra – hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller de andre Schengenlande. Ved denne vurdering lægges der – udover tidligere adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold – vægt på, hvor etableret den pågældende er i sit hjemland, dvs. den pågældendes personlige forhold, herunder om den pågældende har arbejde, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige søger visum til Danmark.

Som det fremgår af afsnit 2.1., finder arbejdsgruppen, at den nuværende meget strenge praksis for udstedelse af visum til ansøgere fra lande, der er placeret i gruppe 1, skal videreføres uændret i asyl-landegruppen, men at der – uden for asyl-landegruppen – kan ske en vis lempelse af adgangen til at få visum. Arbejdsgruppen har i den forbindelse fremhævet, at de ændrede og mere skærpede betingelser for familiesammenføring indebærer, at udlændinge ikke længere har samme mulighed for at opnå opholdstilladelse her i landet.